

*dosarul nr. 2-14354/2021
2-21088095-12-2-11062021*

H O T Ă R Î R E **În numele Legii**

06 august 2021
Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
În componență:
președintele ședinței, judecătorul
grefier

mun. Chișinău

Lupașcu Natalia
Munteanu Veronica

examinând în ședință publică, în procedura contencioasă, cauza civilă intentată la acțiunea lui Cojocaru Gheorghe către Ministerul Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală privind încasarea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

Argumentele participanților la proces Poziția reclamantului

La 10.06.2021, reclamantul Cojocaru Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală a RM, privind încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției suma de 2 000 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției suma de 37 500 lei cu titlu de prejudiciu material.

În susținerea cererii a indicat că, la data de 14.06.2016 de către organul de urmărire penală a Inspectoratului de poliție Buiucani mun. Chișinău a fost pornită cauza penală nr.2016031349 în temeiul unei bănuieli rezonabile privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 149 Cod Penal, pe presupusul fapt de lipsire de viață din imprudență la 14.06.2016 a cet. Ala Ursachi. La data de 15.06.2016 la ora 16-00 a fost reținut de pe str.Armenească 96 de către procurorul din Procuratura sec. Rîșcani *****, în aceeași zi a fost plasat în izolatorul de detenție preventivă a Direcției Poliției mun. Chișinău str. Tighina 6.

Ulterior, la data de 17 iunie 2016 prin încheierea judecătorului de instrucție Aureliu Postică a fost plasat în arest la domiciliu pentru 20 de zile, urmare a solicitărilor procuraturii de a fi plasat în arest preventiv. La data de 01 iulie 2016 de către același judecător i-a fost prelungită măsura preventivă pe un termen de 25 de zile, urmare a solicitării de prelungire a termenului solicitat de către procuror. Nefiind de acord cu prelungirea arestului la domiciliu menținut de către instanța de fond a contestat cu recurs încheierea respectivă, astfel prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău a fost casată încheierea primei instanțe și aplicată măsura non-privativă de libertate controlul judiciar.

Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 07 iulie 2017, Cojocaru Gheorghe a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei

cu închisoare pe o perioadă de probațiune de 1 an și 6 luni. De asemenea, a fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de Buzu Ana, fiind dispusă încasarea în beneficiul acesteia din contul lui Cojocaru Gheorghe 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral, în rest cerințele reclamantei au fost respinse.

Totodată, s-a respins ca neîntemeiată cererea înaintată de procuror, prin care a solicitat încasarea a sumei de 560 lei cu titlu de cheltuieli judiciare din contul lui Cojocaru Gheorghe în contul statului.

Corpurile delictate atașate la cauza penală: arborele defrișat, s-a dispus a se păstra la locul depozitat (curtea IP Buiucani al DP mun. Chișinău) până la intrarea în vigoare a sentinței, după care s-a dispus a fi transmis la IM „AGSEV” pentru utilizare, CD-urile anexate s-a dispus a se păstra la materialele cauzei, pe tot termenul de păstrare a dosarului penal. Sentința primei instanțe a fost atacată atât de partea acuzării cât și de partea apărării.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de procuror și de avocatul Răileanu Petru în numele succesorului părții vătămate, și a fost admis apelul declarat de avocatul Televca Oleg în numele inculpatului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cojocarii Mihail a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii. De asemenea, s-a indicat că în baza art. 387 Cod de procedură penală, instanța nu se va pronunța asupra acțiunii civile lăsând-o fără examinare.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței, prima instanță a stabilit eronat circumstanțele de fapt și de drept, situația de fapt reținută de prima instanță nu corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate incorect, și eronat l-a recunoscut vinovat pe Cojocaru Gheorghe în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. a) Cod penal. În acest sens, instanța de apel a menționat că concluziile primei instanțe contravin prevederilor art. 101 alin.(1) Cod de procedură penală, deoarece probele nu au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de fond sunt premature și în acest caz, într-o hotărâre este necesar nu numai de a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestora, și legătura lor cu conținutul altor probe, care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse și prin urmare, modalitatea de motivare a soluției denotă că prima instanță nu a apreciat probele menționate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor. De asemenea, instanța de apel a reținut că prin probele prezentate de procuror și cercetate de instanța de apel, nu a fost dovedită vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, împrejurări ce în opinia instanței de apel au determinat achitarea inculpatului Cojocaru Gheorghe de sub învinuirea imputată.

Subliniază că, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 iunie 2018 recursul ordinar înaintat de procuror a fost respins ca inadmisibil și încetat recursul declarat de succesorul părții vătămate. Astfel printr-o decizie irevocabilă a fost achitat de la pretinsa comitere a infracțiunii imputate de către Procuratura Republicii Moldova.

Indică că, prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală și ale instanțelor de judecată pe parcursul procesului penal nominalizat i-a fost cauzat un prejudiciu moral considerabil, or pe parcursul anului 2016-2018 a fost în continuare stresat, fiind învinuit de infracțiune pe care nu a comis-o, totodată i- a fost lezată onoarea și demnitatea, deoarece în spațiul public au fost relatate aspecte privind comiterea de către el a respectivei infracțiuni.

Totodată, pe perioadă aflării în arest la domiciliu am mi-a fost restrâns dreptul de a munci, în acest sens conform prevederilor art.7 din Legea 1545 în cazurile menționate la art. 3 alin. (1),

persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie: salariul și alte venituri provenite din muncă, ce constituie sursa ei principală de existență, de care a fost privată în urma acțiunilor ilicite.

Potrivit art.3 lit. a),b) din Legea 1545, prejudiciul moral și material se repară reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală, condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității.

Consideră că a fost urmărit penal de către organul de urmărire penală ilegal, or în privința lui au fost dispuse măsuri preventive, precum reținerea pentru un termen de 72 de ore, arestul la domiciliu, controlul judiciar, aceste acțiuni ale procuraturii și instanței de judecată i-au restrâns drepturile și libertățile mele constituționale, de asemenea prin achitarea lui de către instanța de judecată de la săvârșirea infracțiunii, apriori toate acțiunile ale organului de urmărire penală sunt ilegale cât și a instanței de judecată prin care a fost condamnat de săvârșirea infracțiunii imputate.

Subliniază că, mediatizarea în spațiul public despre pretinsa săvârșire a infracțiunii i-au cauzat daune morale care cu greu pot fi recuperate, chiar și pe cale financiară.

Având în vedere cele expuse mai sus, conducându-se de prevederile art. 166, 167, 85 din Codul de Procedură Civilă; art.2007, 2036, 2037 Cod Civil al RM, precum și Legea 1545 din 1998 privind modul de repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată, solicită reclamantul Cojocaru Gheorghe încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției suma de 2 000 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției suma de 37 500 lei cu titlu de prejudiciu material.

Poziția pârâtului Ministerul Justiției al RM

Prin referință depusă la 09.07.2021, reprezentantul Ministerului Justiției al RM a calificat pretențiile reclamantului ca fiind netemeinice, invocând următoarele.

Menționează că din practica juridică națională, statul răspunde patrimonial pentru prejudiciul adus persoanei prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și instanțelor judecătorești. Astfel, elucidarea cazurilor și condițiilor de răspundere patrimonială se face prin lege specială, actualmente, o asemenea lege specială este Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 *privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești* (în continuare Legea nr. 1545).

În acest sens, art.6 din Legea nr.1545 prevede expres care sunt cazurile în care survine dreptul persoanei fizice/juridice la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Astfel menționează că, unul din aceste drepturi este și *devenirea definitivă și irevocabilă a sentinței de achitare* (lit.a), art.6). Prin urmare, raportând normele legale citate mai sus cu situația din prezenta speță, remarcă că în privința reclamantului a fost emisă *sentință de achitare*.

Notează că, pentru a fi în prezența unei acțiuni civile întemeiate, nu este suficient de a fi întrunite doar prevederile art.6 din Legea nr.1545, dar și dispozițiile prevăzute de art.3, alin.(1) din Legea nr. 1545.

Astfel, prin prisma normei precitate, accentuează că este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma *reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori*

judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; supunerii ilegale la arest administrativ, reținerii administrative ilegale sau aplicării ilegale a amenzii administrative de către instanța de judecată; efectuării măsurilor operative de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare.

Respectiv, desprinde că prezenta acțiune civilă este neîntemeiată, or, prin prisma prevederilor enunțate, deduce expres necesitatea întrunirii cumulative a prevederilor art. 3 și art. 6 din Legea nr. 1545, în contextul în care nu orice acțiune a organelor de drept și judecătorești atrage răspunderea Statului.

Menționează că, potrivit recomandărilor Hotărârii nr. 7 din 04.07.2005 a Plenului Curții Supreme de Justiție *cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale*, ordonanțele de recunoaștere în calitate de bănuț și/sau învinuit sunt niște procedee legate de desfășurarea normală a urmăririi penale și prin sine însăși nu afectează drepturile sau libertățile constituționale ale persoanei, precum și nici nu sunt pasibile de atacare. Recunoașterea persoanei în calitate de bănuț și/sau învinuit este o măsură procesuală prevăzută de lege, necesară într-o societate democratică în vederea stabilirii adevărului, are un scop legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu criminalitatea și acest scop este proporțional anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfășurării urmăririi penale.

De asemenea, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor invocate în actul de sesizare, de a constata atât circumstanțele care dovedesc vinovăția, *cât și cele care dezvinovățesc*, precum și circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea penală.

Indică că și Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că *dimensiunea obligațiilor statului referitoare la investigarea minuțioasă și rezultativă a oricărui fapt pretins a fi infracțional nu implică nici dreptul de a declanșa o anchetă penală împotriva unui terț sau ca acesta să fie condamnat la sancțiuni de natură penală, nicio obligație de rezultat care ar presupune ca orice urmărire penală trebuie să se finalizeze printr-o condamnare*. În special, în ipoteza în care se pune problema respectării unei reglementări care are ca obiect protecția drepturilor garantate de Convenție, acestea impur, ganizarea unui sistem judiciar de anchetă eficace la finalizarea căreia să nu existe nicio aparență de apreciere arbitrară a circumstanțelor care s-au aflat la originea faptei, *(a se vedea cauza Draganschi împotriva României nr. 40890/04)*

Afirmă că, acțiunile organului de urmărire penală au fost îndreptate în vederea elucidării tuturor circumstanțelor, asupra elucidării vinovăției sau nevinovăției persoanei menționate prin actul de sesizare, privind existența bănuțului rezonabile de comiterea infracțiunii. Astfel, se impune a menționa că organul de urmărire penală acționează cu bună-credință, cu suficientă diligență, întreprinde măsurile necesare în vederea efectuării obiective a tuturor acțiunilor de urmărire penală.

Accentuează că potrivit hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiției nr. 8 din 24 decembrie 2012, (pct.14), examinarea corectitudinii procedurilor de arestare, temeinicia deciziei de reținere sau gradul de motivare al actului prin care a fost dispusă arestarea, nu ține de competența instanței civile, deoarece aceste chestiuni urmează a fi decise în cadrul procedurilor penale. Or, prezentul litigiu de judecată este cu caracter civil și nu ține de competența instanței de judecată de a se expune pe marginea acestui aspect.

Prin urmare, conchide că normele legale citate mai sus (art. 6 și art. 3 din Legea nr.1545) sunt indisolubile și nu pot fi aplicate separat.

În ce privește pretenția privind încasarea sumei în mărime de 2 000 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, în contextul celor enunțate din prezenta referință, susține că este neîntemeiată. Or, în condițiile în care prezenta acțiune civilă nu întrunește toate condițiile de aplicabilitate a Legii nr. 1545, prin urmare, nu există nici temei legal de a solicita încasarea acestui prejudiciu. Suplimentar, precizăm că suma respectivă este una exagerată și inechitabilă în coraport cu suferințele pretinse a fi suferite.

În acest context, notează că prin noțiunea de prejudiciu moral se înțeleg suferințele psihice sau fizice cauzate prin acțiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei din momentul nașterii sau la bunurile dobândite prin lege (viața, sănătatea, demnitatea și reputația profesională, inviolabilitatea vieții personale, secretul de familie și personal). Potrivit hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.9 din 9 octombrie 2006, *cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează repararea prejudiciului moral*, obligația de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral (suferințe psihice sau fizice suportate) o exercită partea vătămată, de aceea în cererea despre compensarea prejudiciului moral aceasta trebuie să indice de către cine, în ce circumstanțe și în baza căror acțiuni/inacțiuni i-au fost cauzate suferințe morale (psihice) sau fizice, prin ce se manifestă acestea. Or, toate argumentele invocate poartă doar un caracter declarativ, formal. Astfel, reiterează că suma solicitată cu titlu de despăgubire morală, este una destul de exagerată, în contextul lipsei argumentării pertinente a respectivei sume.

În ce privește pretenția privind încasarea din bugetul de stat a cheltuielilor de asistență juridică, de asemenea, susține că este neîntemeiată. Or, în condițiile în care prezenta acțiune civilă nu întrunește toate condițiile de aplicabilitate a Legii nr. 1545 pentru repararea prejudiciului, prin urmare, *nu există nici temei legal de a solicita încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de asistență juridică în baza pretenției inițiale.*

Prin urmare, conchide că la aprecierea costurilor și cheltuielilor judiciare instanța de fond urmează să se conformeze celor două principii de bază, și anume:

- costurile și cheltuielile urmează a fi în modul corespunzător probate, de obicei prin documente de plată sau prin prezentarea descifrării pe ore a lucrului avocatului și tarife aplicabile;
- cheltuielile trebuie să fie rezonabile ca quantum (în special în materia de tarife
- percepute pentru onorariile avocaților) și necesare pentru proceduri în speță (*nu se compensează sub nici o formă lucrul avocatului care nu are tangență directă la proces*).

În concluzie, în legătură cu cele enunțate mai sus, Ministerul Justiției solicită respingerea acțiunii reclamantului ca fiind nefondată.

Poziția intervenientului accesoriu Procuratura Generală

La 28.07.2021 intervenient accesoriu Procuratura Generală a prezentat referința și a invocat netemeinicia acțiunii depuse de reclamant, solicitând respingerea acțiunii din considerentele ce urmează.

În susținerea poziției a menționat că, potrivit conținutului cererii depuse, reclamantul a invocat că la data de 14.06.2016 de către organul de urmărire penală a IP Buiucani mun.Chișinău, a fost pornită cauza penală nr.2016031349 în temeiul unei bănuieli rezonabile privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 149 Cod Penal, pe presupusul fapt de lipsire de viață din imprudență la 14.06.2016, a cet. Ala Ursachi.

La data de 15.06.2016 la ora 16:00, reclamantul a fost reținut de pe str. Armenească 96, de

către procurorul din Procuratura sect. Rîșcani, *****. În aceeași zi a fost plasat în izolatorul de detenție preventivă a Direcției Poliției mun. Chișinău, de pe str. Tîghina 6.

Ulterior, la data de 17.06.2016, prin încheierea judecătorului de instrucție Aureliu Postică a fost plasat în arest la domiciliu pentru 20 de zile. Urmare a solicitărilor procuraturii de a fi plasat în arest preventiv. La data de 01.07.2016 de către același judecător i-a fost prelungită măsura preventivă pe un termen de 25 de zile, urmare a solicitării de prelungire a termenului solicitat de către procuror. Nefiind de acord cu prelungirea arestului la domiciliu, menținut de către instanța de fond, a contestat cu recurs încheierea respectivă, astfel prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău, a fost casată încheierea primei instanțe și aplicată măsura non-privativă de libertate - controlul judiciar.

Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 07 iulie 2017, Cojocaru Gheorghe a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pe un termen de 5 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe o perioadă de probațiune de 1 an și 6 luni. De asemenea, a fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de Buzu Ana, fiind dispusă încasarea în beneficiul acesteia din contul lui Cojocaru Gheorghe 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral, în rest cerințele reclamantei au fost respinse.

Totodată, s-a respins ca neîntemeiată cererea înaintată de procuror, prin care a solicitat încasarea a sumei de 560 lei cu titlu de cheltuieli judiciare din contul lui Cojocaru Gheorghe în contul statului. Corpurile delictate atașate la cauza penală: arborele defrișat, s-a dispus a se păstra la locul depozitat (curtea IP Buiucani al DP mun. Chișinău) până la intrarea în vigoare a sentinței, după care s-a dispus a fi transmis la IM „AGSEV” pentru utilizare. CD-urile anexate s-a dispus a se păstra la materialele cauzei, pe tot termenul de păstrare a dosarului penal.

Sentința primei instanțe a fost atacată atât de partea acuzării, cât și de partea apărării.

Prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de procuror și de avocatul Răileanu Petru în numele succesului părții vătămate, și a fost admis apelul declarat de avocatul Televca Oleg în numele inculpatului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cojocaru Mihail a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(2) lit.a) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii. De asemenea, s-a indicat că în baza art.387 Cod de procedură penală, instanța nu se va pronunța asupra acțiunii civile, lăsând-o fără examinare.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 iunie 2018, recursul ordinar înaintat de procuror a fost respins ca inadmisibil și încetat recursul declarat de succesul părții vătămate. Astfel, printr-o decizie irevocabilă reclamantul a fost achitat de la pretinsa comitere a infracțiunii imputate de către Procuratura Republicii Moldova.

Astfel, reclamantul susține că, prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală și ale instanțelor de judecată, pe parcursul procesului penal nominalizat, i-a fost cauzat un prejudiciu moral considerabil, or pe parcursul anului 2016-2018 a fost în continuare stresat, fiind învinuit de infracțiune pe care nu a comis-o, totodată i-a fost lezată onoarea și demnitatea, deoarece în spațiul public au fost relatate aspecte privind comiterea de către el a respectivei infracțiuni.

Totodată, pe perioadă aflării în arest la domiciliu i-a fost restrâns dreptul de a munci, în acest sens conform prevederilor art.7 din Legea 1545 în cazurile menționate la art. 3 alin. (1), persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie: salariul și alte venituri provenite din muncă, ce constituie sursa ei principală de existență, de care a fost privată în urma acțiunilor ilicite.

Potrivit art.2 din Legea enunțată *supra*, prin acțiuni ilicite se subînțeleg acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infrațiuni).

În contextul celor relatate *supra*, reclamantul consideră că, a fost urmărit penal de către organul de urmărire penală ilegal, or în privința sa au fost dispuse măsuri preventive, precum reținerea pentru un termen de 72 de ore, arestul la domiciliu, controlul judiciar. Aceste acțiuni ale procuraturii și instanței de judecată i-au restrâns drepturile și libertățile constituționale, de asemenea prin achitarea sa de către instanța de judecată de la săvârșirea infracțiunii, apriori toate acțiunile organului de urmărire penală sunt ilegale, cât și a instanței de judecată prin care a fost condamnat de săvârșirea infracțiunii imputate. Mediatizarea în spațiul public a informației despre pretinsa săvârșire a infracțiune i-au cauzat daune morale care cu greu pot fi recuperate, chiar și pe cale financiară.

În baza prevederilor legale enumerate, reclamantul Cojocaru Gheorghe a solicitat încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul său a sumei de 2 000 000 (două milioane) MDL cu titlu de prejudiciu moral, precum și încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul reclamantului, a sumei de 37.500 (trei zeci și șapte cinci sute) MDL cu titlu de prejudiciu material.

În viziunea intervenientului accesoriu, pretențiile reclamantului sunt nefondate, bazate pe supoziții de fapt și de drept neîntemeiate, care nu-și regăsesc confirmare prin materialele anexate și prezentate instanței de judecată, motiv din care urmează a fi respinse, din următoarele rațiuni:

Menționează că, conform legislației procesual penale, organul de urmărire penală este în drept să efectueze acțiuni de urmărire penală necesare pentru stabilirea adevărului și apărarea intereselor altor persoane inclusiv și interesele statului.

Totodată, din motivul că în privința reclamantului existau, în baza art. 281 Cod procedură penală, probe suficiente și concludente, la acel moment, și în vederea neadmiterii întreprinderii cărorva măsuri din parte reclamantului în vederea tergiversării urmăririi penale, precum și în vederea împiedicării stabilirii adevărului, lui Cojocaru Gheorghe i-a fost înaintată învinuirea și ulterior i-a fost aplicată măsura preventivă - arestul la domiciliu.

Notează că, necesitatea aplicării măsurilor preventive și prelungirea acestora în privința reclamantului a fost determinată de gravitatea pedepsei de care era învinuit, ultima fiind calificată drept o infracțiune gravă, fapt ce impunea riscul eschivării reclamantului de la urmărirea penală și judecată. Mai mult ca atât, necesitatea aplicării măsurilor preventive era justificată și de posibilitatea reclamantului să împiedice aflarea adevărului judiciar pe caz,

precum și tănuirea infracțiunii comise.

În contextul dat subliniază că, alegațiile reclamantului precum că, măsurile preventive au avut repercursiuni negative asupra sa, în special fiind lipsit de dreptul de a munci nu își găsește justificare, or, potrivit art. 175 alin.(2) din Codul de procedură penală, „*măsurile preventive sînt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanță a executării sentinței*”.

Conform lit. a) art.6 al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, nr. 1545-XIII din 25.02.98, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare.

Alin.(1) al art.2 din Legea menționată prevede că *acțiuni ilicite* sunt acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravențiile administrative, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau administrative (infracțiuni).

Concomitent, alin. (1), art.3 ale aceleiași legi prevede că, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma:

- a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală;
- b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității;
- c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice;
- d) supunerii ilegale la arest administrativ, reținerii administrative ilegale sau aplicării ilegale a amenzii administrative de către instanța de judecată;
- e) efectuării măsurilor operative de investigații cu încălcarea prevederilor legislației;
- f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare.

Conform articolului 50 al Codului penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le- au săvîrșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrîngere prevăzute de lege.

Reieșind din prevederile normei menționate, reclamantul Cojocar Gheorghe nu a fost tras ilegal la răspundere penală, fiind doar acuzat de comiterea unei infracțiuni, reieșind din probele acumulate în cadrul urmăririi penale și apreciate conform propriei convingeri de organul de urmărire penală suficiente de a pune persoana sub învinuire și a o deferi justiției.

Efectuarea acțiunilor procesuale cadrul urmăririi penale este obligația organului de urmărire penală care are scopul de a descoperi circumstanțele și persoanele care au comis crima

într-un termen rezonabil.

Astfel, reținerea reclamantului și aplicarea în privința acestuia a măsurilor preventive au stat la baza descoperirii adevărului în prezenta cauză penală și asigurarea desfășurării investigației penale într-un termen rezonabil.

La fel, urmează de ținut cont și de faptul că conform alin.(1) art. 8 al Codului de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.

La capitolul dat, urmează de specificat că, vinovăția reclamantului a fost constatată prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 07.07.2017, fiind ulterior modificată prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13.12.2017, motivul constituindu-1 lipsa elementelor componente de infracțiune în acțiunile reclamantului, or după cum s-a expus Curtea de Apel, prima instanță a apreciat probele într-o manieră care nu a permis stabilirea cu certitudine că inculpatul a comis infracțiunea.

La fel, o dată ce reclamantul pretinde la despăgubire morală pentru cauzarea suferințelor psihice, compromiterea reputației profesioniste, a demnității și prestigiului său, totuși careva dovadă de existență a celor menționate mai sus nu a fost prezentată. La fel nu a fost prezentată vreo dovadă prin care ar demonstra faptul cauzării prejudiciului moral în sumă de 2 000 000 lei. Toate aceste împrejurări urmează a fi luate în considerație de către instanța de judecată la evaluarea prejudiciului moral.

Este cert și indiscutabil dreptul persoanei care pretinde că a suferit să-și estimeze prejudiciul adus, însă numai instanța de judecată este împuternicită de lege să aprecieze cuantumul și mărimea prejudiciului material și moral, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de circumstanțele cazului concret.

Astfel, consideră că, mărimea prejudiciului moral în mărime de 2 000 000 lei este neîntemeiat, fără prezentarea unor probe pertinente din partea reclamantului, iar suma de 37 500 lei, ceea ce în viziunea lui Cojocaru Gheorghe se atribuie la prejudiciul material, urmează a fi demonstrat și prin alte înscrisuri, inclusiv în scopul stabilirii dacă aceste cheltuieli au fost necesare și proporționale.

Reieșind din cele menționate, consideră că, cererea reclamantului Cojocaru Gheorghe este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Poziția participanților la proces în cadrul ședinței

Reclamantul Cojocaru Gheorghe în ședință de judecată nu sa prezentat, fiind reprezentat în fața instanței de către avocatul Calmatui Eduard. În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul reclamantului a susținut cererea de chemare în judecată pentru motivele de fapt și de drept invocate și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul pârâtului nu s-a prezentat, însă a solicitat examinarea cauzei în lipsă, reiterând poziția expusă în referință.

Reprezentantul intervenientului accesoriu Procuratura Generală, dl Ion Șlicari a susținut poziția expusă în referință și anume de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

Aprecierea instanței

Audiind poziția participanților la proces, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată reține următoarele.

Potrivit art. 121 din Codul de procedură civilă al RM, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă al RM prevede că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Inițial instanța reține că, Legea care reglementează procedura de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești este Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, temei invocat de reclamant.

În acest sens, art. 2 din prezenta lege definește ca acțiune ilicită, acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infrațiuni).

Totodată, art. 3 și art. 6 din Lege stabilește temeiurile de reparare a prejudiciului și momentul apariției dreptului la repararea prejudiciului.

Astfel, în concordanță cu art. 3 din Lege, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma:

a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală;

b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității;

c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice;

d) supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată;

e) efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației;

f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare.

Articolul 6 lit.b) din Legea menționată supra statuează expres că, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare.

Prin urmare, articolul 3 statuează temeiul apariției dreptului la repararea prejudiciului iar articolul 6 statuează momentul nașterii dreptului, urmând aceste 2 articole să fie aplicate în mod cumulativ.

Astfel, potrivit materialelor cauzei, la data de 15.06.2016 reclamantul Cojocaru Gheorghe a fost recunoscut în calitate de bănuț în comiterea infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(2) lit.a) CP (f.d.7). La data de 15.06.2016 la ora 16:00, reclamantul Cojocaru Gheorghe a fost reținut de pe str.Armenească 96 de către procurorul din Procuratura sec. Rîșcani *****, în aceeași zi fiind plasat în izolatorul de detenție preventivă a Direcției Poliției mun. Chișinău (f.d.13).

La data de 17.06.2016 și 18.10.2016 procurorul Procuraturii mun.Chișinău ***** a emis ordonanțele de punere sub învinuire a reclamantului Cojocaru Gheorghe(f.d.8-12).

Prin încheierea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 17.06.2016 reclamantului a fost aplicată măsura preventivă – arestarea la domiciliu pe o durată de 20 zile (f.d.14), care ulterior a fost prelungită prin încheierea Judecătorei Rîșcani mun.Chișinău cu 25 de zile, pînă la data de 30.07.2016 (f.d.31-32).

Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 07 iulie 2017, Cojocaru Gheorghe a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pe un termen de 5 ani. În temeiul art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe o perioadă de probațiune de 1 an și 6 luni (f.d.33-40).

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de procuror și de avocatul Răileanu Petru în numele succesoriului părții vătămate, fiind admis apelul declarat de avocatul Televca Oleg în numele inculpatului Cojocaru Gheorghe, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cojocaru Mihail a fost achitat învinuit de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 iunie 2018, s-a încetat procedura de recurs în baza recursului ordinar declarat de către avocatul Răileanu Petru în numele succesoriului părții vătămate Buzu Ana în legătură cu retragerea recursului de către recurenți și s-a dispus respingerea ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2017, în cauza penală privind-1 pe Cojocaru Gheorghe.

În contextul circumstanțelor constatate, instanța menționează că în temeiul art.20 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

Conform art.53 din Constituția Republicii Moldova, statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvîrșite în procesele penale de către organele de anchetă și instanțele judecătorești.

În corespundere cu prevederile art. 284 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală scoaterea persoanei de sub urmărirea penală este actul de reabilitare și finalizare în privința persoanei a oricăror acțiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată.

Conform art.23 alin.(3) CPP, persoana achitată sau în privința căreia s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală ori încetarea urmăririi penale pe temei de reabilitare are dreptul să fie repusă în drepturile personale pierdute, precum și să fie despăgubită pentru prejudiciul care i-a fost cauzat. În conformitate cu art. 66 alin.(3), în cazul în care învinuirea nu a fost confirmată, învinuitul sau, după caz, inculpatul are dreptul la reabilitare.

În acest sens, corespunzător art.3 alin.(1) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545 din 25.02.1998, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la

răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității.

Potrivit art.6 din aceeași Lege, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare.

În conformitate cu art.10 al Legii nominalizate, dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea și în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art. 6.

Analizând lucrările dosarului în coraport cu normele de drept enunțate supra și circumstanțele elucidate, instanța conchide că odată cu emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție din 12 iunie 2018, fiind menținută decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2017 prin care Cojocarul Mihail a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, reclamantul este în drept de a pretinde la repararea prejudiciului cauzat în urma acțiunilor ilegale ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești, în speță fiind incontestabil întrunite condițiile legale.

Cu referire la pretenția privind repararea prejudiciului moral

În conformitate cu art. 13 alin. (1) și (2) din aceeași lege, repararea prejudiciului specificat la art.7 lit. a), c)-g) și în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local-din contul acestui buget.

Conform art.7 li.a), în cazurile menționate la art. 3 alin. (1)-reținere ilegală, persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie: salariul și alte venituri provenite din muncă, ce constituie sursa ei principală de existență, de care a fost privată în urma acțiunilor ilicite. Potrivit art. 8 alin. (1) al legii menționate, cuantumul sumelor de compensare a prejudiciului, prevăzute la art. 7 lit. a), se calculează pornindu-se de la câștigul mediu lunar al persoanei fizice la momentul cauzării prejudiciului, cu aplicarea coeficientului de inflație.

În conformitate cu art.11 Legii menționate, mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de această lege. Mărimea concretă a compensației se determină luându-se în considerare: gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă; caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată; rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei; durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată; natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei; suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice; măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate; durata aflării nelegitime a persoanei în detenție.

În conformitate cu art.2037 Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o

mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, va ține cont de particularitățile cazului.

În contextul expus, la aprecierea mărimii prejudiciului moral cauzat reclamantului Cojocaru Gheorghe, instanța va ține cont de următoarele aspecte.

Instanța consideră că reclamantului i-a fost cauzat un anumit volum de stres și frustrare pe parcursul anchetei. Așa fiind, prin intentarea cauzei penale în privința reclamantului, ultimului i s-a adus atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, inclusiv dreptului la viața sa privată, pe care le-a suportat în urma acțiunilor organului de urmărire penală, ale procuraturii și instanțelor de judecată. Suferințele psihice și fizice provocate de situația creată i-au cauzat consecințe determinate de retrăiri, încordare psihică, stare de disconfort și alți factori care derivă suferințele morale. Cu toate acestea, suma solicitată în mărime de 2 000 000 lei este excesivă.

Apreciind în ansamblu circumstanțele speței și având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, natura dreptului lezat, caracterul și gravitatea suferințelor suportate, statutul social al persoanei/funcția deținută, durata urmăririi penale (2 ani); aplicarea măsurii preventive sub forma de arest preventiv (2 zile), arest la domiciliu (perioada 16.06.2016-30.07.2016), gravitatea infracțiunii imputate (neglijența în serviciu prevăzută de art. art.329 alin.(2) lit.a) Cod penal face parte din categoria infracțiunilor grave, al cărei sancțiune penală stabilește o pedeapsă cu închisoare de la 2 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani), o anumită rezonanță a cazului , fiind reflectată în presa locală, instanța de judecată constată existența motivelor întemeiate de a acorda quantumul prejudiciului moral în mărime de 60 000 lei, care, în opinia instanței de poate fi considerat ca o compensare ce ar aduce satisfacție echitabilă persoanei. În același timp instanța notează lipsa altor ce ar proba rezonabilitatea sumei pretinse, motiv pentru care această pretenție este admisă parțial.

Cu referire la pretenția privind repararea prejudiciului – cheltuieli de asistență juridică în cadrul procedurilor penale.

Astfel, reclamantul solicită repararea cheltuielilor de judecată suportate în cadrul urmăririi penale în suma de 37500 lei.

Instanța reține argumentul reclamantului că în cadrul urmăririi penale interesele reclamantului au fost reprezentate de avocatul Televca Oleg, circumstanță ce rezultă din textul diferitor cereri și plângeri întocmite de avocatul Televca Oleg în vederea apărării intereselor domnului Cojocaru Gheorghe, actelor judecătorești administrate la dosar. La fel, reclamantul a prezentat bonurile de plată nr. 280617 din 22.02.18, 660669 din 25.10.16 și 660691 din 02.11.16, potrivit cărora în total reclamantul a achitat cu titlu de onorariu avocatului Televca Oleg suma de 37500 lei (f.d.81-83).

Prin urmare, instanța conchide că această pretenție urmează a fi admisă integral în conformitate cu prevederile art.7 alin.(1) lit.g din Legea nr.1545-XIII din 25.02.1998.

în conformitate cu prevederile art.art. 238 – 241 Codului de procedură civilă al RM, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e:

Se admite parțial acțiunea lui Cojocaru Gheorghe.

Se încasează de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Cojocaru Gheorghe suma de 60 000 (șaizeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat, suma de 37 500 (treizeci și șapte mii cinci sute)lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică acordată la examinarea cauzei penale.

În rest, pretențiile se resping ca neîntemeiate.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
judecătorul

/semnătura/

Lupașcu Natalia

copia corespunde originalului,
judecătorul

Lupașcu Natalia